

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
Люблінська школа бізнесу (Словенія)
Краківський економічний університет (Польща)

VII Міжнародна науково-практична конференція

**“УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ
ТРАНСФОРМАЦІЯМИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ:
РЕАЛІЇ І ВИКЛИКИ”**

11 квітня 2025 р.

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
Люблінська школа бізнесу (Словенія)
Краківський економічний університет (Польща)

**УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ
ТРАНСФОРМАЦІЯМИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ:
РЕАЛІЇ І ВИКЛИКИ**

**MANAGEMENT OF SOCIO-ECONOMIC
TRANSFORMATIONS OF BUSINESS PROCESSES:
REALITIES AND CHALLENGES**

Тези доповідей
VII Міжнародної науково-практичної конференції

11 квітня 2025 р.

Мукачево
2025

потенціалом організації	
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., ДУДКА К. Впровадження інноваційних технологій управління персоналом	214
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., КУЗЕМЧАК С. Теоретичні засади формування цифрової стратегії діяльності організації	216
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., ЛУКЕЧА М. Теоретичні аспекти управління логістичною діяльністю підприємства	219
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., МИКУЛАНИНЕЦЬ В. Логістичне забезпечення діяльності підприємств у сфері туризму в умовах військового стану	221
МИКУЛАНИНЕЦЬ С., ПЕРЕЦ В. Підвищення ефективності використання робочого часу керівника за допомогою тайм-менеджменту	223
ОПЛАЧКО І., ГАВРОН Р. Онлайн інструменти в системі інтегрованих маркетингових комунікацій підприємств	225
PAULYK A. CHARAKTERISTIKA, VÝZNAM A TRENDY ROZVOJA HOTELÍRSKEHO A REŠTAURÁČNEHO PODNIKANIA	227
ПЕКАР В., ФЕЄР О. Репутаційний менеджмент підприємства	228
ПОПФОЛОШІ В., ФЕЄР О. Стратегічне управління сучасною освітньою організацією	229
ПОПФАЛУШІ М. Управління якістю надання послуг підприємства як пріоритетний компонент в системі забезпечення його конкурентоспроможності	230
ПУГАЧЕВСЬКА К., КРИВАНИЧ Н. Контроль ризиків у зовнішньоекономічній діяльності підприємства	232
ПУГАЧЕВСЬКА К., ПЛОСКІНА Р. Маркетингова стратегія підприємства в умовах динамізації Інтернет-торгівлі	233
РОМАНЮК І. Сучасні методи управління бізнес-процесами в умовах нестабільності туристичного ринку	235
СІДОР М., ФЕЄР О. Ефективні стратегії маркетингу для малого бізнесу в умовах конкуренції	238
ЦУПРА І., ВЕРЕЦЬКИЙ Д., ПРОСКУРА В. Підходи щодо оцінки результативності управління якістю розробки інформаційних систем	239
ЧУКУРНА О., ЯТВЕЦЬКА Г. Крос-функціональний вплив поведінкових теорій на концепцію когнітивного маркетингу	241
ШАШОВЕЦЬ Й., БАРТА Л. Підвищення ефективності комерційної діяльності оптових торговельних підприємств шляхом урізноманітнення спектру додаткових послуг	244
ШАШОВЕЦЬ Й., ЯКОВЛЕВ М. Превентивне антикризове управління діяльністю підприємницьких структур	246
ШМІГЕЛЬСЬКА О. Управління нематеріальними активами в контексті забезпечення фінансового менеджменту підприємства	248
ЯРОШ В., ФЕЄР О. Кризовий менеджмент на підприємстві в умовах нестабільного середовища	250

УДК 65.012.8:658.7

СВІТЛАНА МИКУЛАНИНЕЦЬ

кандидат економічних наук, старший викладач
кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ВАСИЛЬ МИКУЛАНИНЕЦЬ

Аспірант, Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ЛОГІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ У СФЕРІ ТУРИЗМУ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Туристична сфера відіграє значну роль у розвитку економіки багатьох країн, включаючи Україну. Вона забезпечує значну частку доходів від експорту послуг та сприяє розбудові інфраструктури в різних регіонах. Проте, функціонування підприємств туристичної галузі зазнає суттєвих ускладнень в умовах військового стану.

Для ефективного функціонування туристичних компаній у період військового стану необхідна ретельна підготовка. Зокрема, критично важливим є налагодження ефективних логістичних процесів, які гарантуватимуть комфортні та безпечні умови для туристів, а також сприятимуть адаптації до потенційних кризових ситуацій. У зв'язку з цим доцільним є проведення аналізу специфіки функціонування туристичних підприємств у таких обставинах, що дозволить визначити основні виклики та шляхи їх подолання.

Передусім, воєнний стан зумовлює трансформацію туристичних маршрутів та напрямків. Туристи схильні надавати перевагу менш популярним, але безпечнішим локаціям, що впливає на діяльність туристичних компаній, змушуючи їх переглядати свої бізнес-стратегії та адаптувати пропозиції відповідно до зміненого попиту.

Другим важливим наслідком є скорочення туристичних потоків, особливо з-за кордону. Обмеження на пересування та підвищені ризики призводять до зменшення попиту на послуги готелів, туроператорів та інших суб'єктів туристичного бізнесу. Це, своєю чергою, спричиняє втрату робочих місць і зниження прибутковості галузі.

Третій аспект пов'язаний зі зміною підходів до безпеки туристів. Туристичні підприємства повинні впроваджувати високі стандарти безпеки, що включає як фізичний захист клієнтів, так і заходи з мінімізації ризиків під час перевезень, розміщення та організації екскурсійних програм.

Четвертий виклик стосується транспортної інфраструктури та логістичних процесів. Військові дії можуть призводити до ускладнення транспортного сполучення, необхідності коригування маршрутів, а також до затримок і додаткових витрат на перевезення. Усі ці фактори прямо впливають на вартість туристичних послуг та доступність подорожей.

Останнім, але не менш важливим фактором є зростання витрат на заходи безпеки. Туристичні компанії змушені інвестувати значні кошти в підвищення рівня захисту своїх клієнтів, що включає посилені заходи безпеки в готелях, підвищення стандартів транспортних перевезень та впровадження систем екстреного реагування. Умови економічної нестабільності та зростання загальних витрат ускладнюють фінансову стійкість туристичних підприємств, що може стати додатковим бар'єром для розвитку галузі в умовах воєнного стану.

В умовах воєнного стану туристичним підприємствам необхідно адаптувати свою діяльність, керуючись принципами ризик-менеджменту. Основна мета полягає у мінімізації потенційних загроз та максимізації можливостей для подальшого розвитку. Одним із стратегічних напрямів у цьому контексті є диверсифікація туристичних послуг та розширення діяльності у сегментах, менш залежних від безпекових ризиків. Зокрема,

перспективним рішенням може стати активне просування внутрішнього туризму, включаючи освітні, екологічні та рекреаційні тури, що не передбачають відвідування небезпечних зон.

Додатковим важливим аспектом є міжгалузева співпраця, зокрема з підприємствами готельно-ресторанного бізнесу та сфери громадського харчування. Це дозволяє оптимізувати витрати на забезпечення туристів необхідними послугами та підвищити рівень їхнього комфорту.

Необхідною умовою ефективного функціонування туристичних підприємств у кризових умовах є розробка комплексних заходів із забезпечення безпеки. Йдеться про впровадження детальних планів евакуації, розробку алгоритмів реагування на потенційні загрози, а також організацію системи оперативного інформування туристів щодо змін у маршрутах або умовах перебування. Важливим чинником залишається також забезпечення належного рівня комунікаційної підтримки, що дозволить своєчасно реагувати на непередбачувані ситуації.

Загалом, воєнний стан має суттєвий негативний вплив на туристичну індустрію України, особливо на логістичні процеси, що забезпечують її функціонування. У таких умовах підприємства повинні зосереджуватися на ризик-менеджменті, пошуку нових ринкових ніш, налагодженні партнерських відносин із суміжними секторами та підвищенні рівня безпеки. Саме комплексний підхід до подолання кризових викликів дозволить туристичним компаніям зберегти свою конкурентоспроможність та забезпечити стабільність роботи.

Серед ключових проблем, спричинених воєнним станом, варто виокремити зменшення туристичних потоків, особливо іноземних мандрівників. Це пов'язано зі зростанням безпекових ризиків, обмеженням доступу до окремих регіонів, підвищенням вартості транспортних послуг і туристичних пакетів, а також загальним зниженням довіри до країни як туристичного напрямку.

Однак кризова ситуація може бути використана як можливість для адаптації та оновлення бізнес-моделі. Туристичні підприємства можуть розробляти спеціальні тури, що враховують підвищені безпекові вимоги, надаючи мандрівникам новий досвід, зокрема в аспекті екстремального туризму з належною підготовкою.

Крім того, значну роль у підтримці галузі відіграє інформаційна політика. Активна співпраця зі ЗМІ та використання соціальних мереж сприятиме просуванню нових туристичних продуктів, формуванню довіри серед споживачів та оперативному реагуванню на кризові ситуації. Водночас важливо налагоджувати ефективну взаємодію з міжнародними партнерами, що дозволить зберегти довгострокові перспективи для розвитку галузі після завершення воєнних дій.

З огляду на ці виклики, підприємства туристичної сфери повинні забезпечити високий рівень готовності до можливих змін. Це передбачає створення резервів стратегічно важливих ресурсів, включаючи запаси пального, продуктів харчування, медикаментів і засобів зв'язку, що гарантуватимуть безперебійне функціонування в умовах надзвичайних ситуацій.

Отже, успішна організація логістичного забезпечення туристичної галузі в умовах воєнного стану потребує комплексного підходу, що охоплює адаптацію бізнес-процесів, посилення безпекових заходів, диверсифікацію напрямів діяльності та ефективну інформаційну політику. Тільки таким чином можна забезпечити стабільність галузі та її подальший розвиток у складних економічних та соціально-політичних умовах.

Список використаних джерел:

1. Гречаник О. В. Логістичне забезпечення діяльності туроператорів в Україні. *Туризм і розвиток регіонів*. 2020. № 77 (2). С. 65–75. DOI: [https://doi.org/10.26906/EiR.2020.2\(77\)](https://doi.org/10.26906/EiR.2020.2(77)).

2. Сікора В. І. Логістичне забезпечення туристичної галузі в умовах кризового менеджменту. *Економіка. Фінанси. Право*. 2018. № 10(1). С. 53–58. URL: <http://efp.in.ua/uk/journal-item/237>.

3. Яковенко І. О. Методика оцінювання ризиків у логістиці туризму. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Економічна*. 2019. № 51. С. 101–107. DOI: <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2019-96>.

УДК 65.012.3

СВІТЛАНА МИКУЛАНИНЕЦЬ

кандидат економічних наук, старший викладач
кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ВАСИЛЬ ПЕРЕЦ

здобувач ОС «Бакалавр» спеціальності 073 «Менеджмент»,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РОБОЧОГО ЧАСУ КЕРІВНИКА ЗА ДОПОМОГОЮ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ

У сучасних умовах ведення бізнесу одним із ключових завдань є раціональне управління робочим часом. Часовий ресурс, поряд із кадровим потенціалом, визначає рівень продуктивності праці. Надмірне навантаження, що супроводжується постійним стресом через брак часу, негативно впливає на ефективність діяльності. Тому питання оптимізації використання робочого часу набуває особливої актуальності в умовах динамічного ринкового середовища, що потребує гнучких та раціональних підходів до організації роботи. Оптимізація часових витрат сприяє підвищенню продуктивності праці та конкурентоспроможності підприємства.

Для керівників ефективно управління часом є важливою складовою професійної діяльності. Робота з персоналом вимагає концентрації та уваги, оскільки саме від цих чинників залежить ефективність функціонування організації загалом. В Україні концепція тайм-менеджменту почала активно розвиватися у другій половині 1990-х років. Серед дослідників, які зробили значний внесок у розробку методів оптимізації робочого часу, варто відзначити Гліба Архангельського, Юрія Васильченка та Сергія Калініна. Основним принципом тайм-менеджменту є зосередження уваги на завданнях, що забезпечують максимальну користь для підприємства.

Метою даної роботи є аналіз та обґрунтування найбільш ефективних методів тайм-менеджменту для керівників. Гліб Архангельський визначає тайм-менеджмент як систему технологій, що сприяє раціональному використанню обмеженого ресурсу часу відповідно до встановлених цілей та цінностей. Тайм-менеджмент охоплює сукупність методик, навичок та інструментів, що дозволяють не лише ефективно організовувати робочий процес, а й покращувати якість життя. Основне завдання полягає не в збільшенні кількості виконаних завдань, а у фокусуванні уваги на пріоритетних аспектах діяльності.

Раціональне використання часу передбачає насамперед розуміння того, на які завдання він витрачається та які чинники спричиняють його дефіцит. Серед основних причин неефективного використання часу можна виділити:

1. Постійний поспіх, що ускладнює концентрацію на виконуваних завданнях;
2. Відсутність чіткої системи пріоритетності завдань;
3. Виконання професійних обов'язків у неробочий час;
4. Надмірне навантаження рутинними та терміновими справами;

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>